

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 142/23
21.3.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија: Душанке Ђорђевић, председника већа, Јелене Шкулић и Растка Поповића, чланова већа, са вишим саветником Горданом Ивковић, записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 Кривичног законика и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Цвејића, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К бр. 133/21 од 25.11.2022. године, након седнице већа одржане у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Цвејића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, **дана 21. марта 2023. године**, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

Делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду К бр. 133/21 од 25.11.2022. године, само у погледу одлуке о казни, тако што Апелациони суд у Београду окривљеном АА, због кривичних дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим, претходно утврђује и то: за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 Кривичног законика, извршено 19.11.2020. године, казну затвора у трајању од 3 (три) године, за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 2 (две) године и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, за кривично дело лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 2 (две) године, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, извршено 27.11.2020. године, казну затвора у трајању од 2 (две) године и 6 (шест) месеци и за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, те га, применом наведених законских прописа и одредби чланова 2, 4, 5, 42, 43, 45, 48, 50, 54 и 60 Кривичног законика, **ОСУЂУЈЕ на јединствену казну затвора у трајању од 9 (девет) година**, у коју му се, на основу

одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време које проводи у притвору почев од 15.12.2020. године, па надаље, до упућивања у завод за извршење кривичних санкција и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 (три) месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора, док се у преосталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, као и жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Цвејића у целости, **ОДБИЈАЈУ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр. 133/21 од 25.11.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 2 Кривичног законика у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278 став 1 Кривичног законика, кривичног дела лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези става 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика и кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, те су му, применом наведених законских прописа и одредби чланова 2, 4, 5, 42, 43, 45, 48, 50, 54 и 60 Кривичног законика, претходно утврђене казне затвора, и то: за кривично дело из члана 348 став 4 у вези са ставом 2 Кривичног законика, извршено дана 19.11.2020. године, казна затвора у трајању од две године и шест месеци, за кривично дело из члана 278 став 1 Кривичног законика извршено дана 19.11.2020. године, казна затвора у трајању од једне године и новчана казна у износу од 10.000,00 динара, за кривично дело из члана 122 став 2 у вези става 1 Кривичног законика, извршено дана 27.11.2020. године, казна затвора у трајању од једне године и шест месеци, за кривично дело из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, извршено дана 27.11.2020. године, казна затвора у трајању од две године и три месеца и за кривично дело из члана 246а став 1 Кривичног законика, казна затвора у трајању од три месеца, те је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од седам година, у коју му се, на основу одредби члана 63 Кривичног законика, урачунава време проведено у притвору почев од 15.12.2020. године, па надаље, с тим да притвор може трајати до упућивања окривљеног у завод за извршење кривичних санкција, а најдуже док не истекне време трајања казне изречене у првостепеној пресуди и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде. Истовремено је одређено да, ако окривљени новчану казну не плати у одређеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. На основу члана 87 Кривичног законика, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета, и то 48,72 грама опојне дроге cannabis која се након

правноснажности пресуде има уништити. На основу члана 264 ЗКП, окривљени АА обавезан је да надокнади трошкове кривичног поступка чија ће висина бити одређена накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде, жалбе су благовремено изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу, побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или да исту преиначи и окривљеном АА изрекне казну затвора у дужем трајању; и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Цвејић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду закаже седницу већа у смислу члана 447 ЗКП, на коју ће позвати браниоца и да након тога усвоји жалбу и пресуду Вишег суда у Београду К бр. 133/21 од 25.11.2022. године укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж бр. 163/23 од 03.02.2023. године, предложио да се жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду усвоји као основана, побијана пресуда укине и списи предмета врате првостепеном суду на поновно одлучивање или да се побијана пресуда преиначи и окривљеном АА због извршених кривичних дела изрекне казна затвора у дужем временском трајању а да се жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Цвејића, одбије као неоснована.

Апелациони суд у Београду је у складу са одредбама члана 447 став 2 ЗКП одржао седницу већа, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Цвејића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе заједно са побијаном пресудом, коју је испитао у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у изјављеним жалбама, у складу са одредбом члана 451 став 1 ЗКП, па је, након оцене жалбених навода и предлога, а имајући у виду и писани предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду у претходно цитираном поднеску, те наводе присутног браниоца, нашао:

-жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду је делимично основана, а жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Цвејића, неоснована.

Жалбом јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду се оспорава правилност утврђеног чињеничног стања и правилност примене кривичног закона у погледу одлуке којом је окривљени АА оглашен кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика и потом осуђен на

казну затвора у трајању мало изнад законом прописаног минимума. Према наводима жалбе, неспорно је да је претресањем стана и других просторија у којима окривљени непријављено борави, пронађено 14 пвц пакета у којима се налазило 58 пвц кесица са опојном дрогом канабис, укупне нето масе 48,72 грама, да психијатријским вештачењем окривљеног нису дијагностиковани критеријуми синдрома зависности од било које опојне дроге, па ни опојне дроге канабис, затим, чињеница да се окривљени, према сопственом казивању, налази у дуговима услед коцкања, те да је општепозната чињеница да се неовлашћеним стављањем у промет опојних дрога стиче велика противправна имовинска корист, као и да је предметна опојна дрога била размерена и упакована у више десетина пвц пакетаћа спремних за даљу неовлашћену дистрибуцију, па када се наведене чињенице доведу у међусобну везу, произлази да је предметна опојна дрога неовлашћено прибављена у циљу даље продаје, а не сопствене употребе, како је првостепени суд погрешно закључио. У жалби се указује да је погрешно становиште првостепеног суда који је своју одлуку засновао на чињеницама да претресањем стана окривљеног није пронађена вагица за прецизно мерење и амбалажа за паковање опојне дроге (пвц кесице) и што информатичким вештачењем телефона окривљеног није регистрована конверзација која указује да је окривљени неовлашћено стављао у промет опојну дрогу. Супротно ставу првостепеног суда, јавни тужилац износи претпоставку да је окривљени могао опојну дрогу канабис да прибави већ размерену и упаковану, да би је након тога само неовлашћено, личним контактом са евентуалним купцима, дистрибуирао крајњим корисницима, посебно што је већ осуђиван за истоврсно кривично дело и што је, по сопственом казивању, приликом издржавања казни за раније осуде, у казнено - поправним установама успоставио контакте и познанства са лицима из криминогене средине, што све, према ставу јавног тужиоца, указује да окривљени предметну опојну дрогу није држао за сопствену употребу већ ради даље продаје, те да је самим тим неспорно да је његово поступање било управљено на циљ да стављањем у промет опојних дрога прибави себи лаку и брзу противправну имовинску корист, посебно када се има у виду цена опојне дроге на илегалном тржишту и “потражња” за истом.

У изјављеној жалби, бранилац окривљеног АА, адвокат Александар Цвејић, првостепену пресуду побија у погледу утврђења првостепеног суда везано за инкриминисане радње извршене дана 19.11.2020. године, наводима да материјални доказ по коме је утврђено да је биолошком трагу на хоризонталном сегменту кашике бомбе допринео окривљени АА ни окривљени нити бранилац нису спорили током поступка, али истиче да су испитани сведоци, између осталих, и сведок ББ, према тези браниоца, вероватно мета напада коју је требало бацањем бомбе опоменути или застрашити или и једно и друго, чији исказ је првостепени суд једнострано и паушално тумачио. Бранилац у суштини оспорава оцену исказа овог сведока дату од стране првостепеног суда и с тим у вези дате разлоге, указујући да његов исказ ништа није мање поуздан од исказа осталих испитаних сведока. У жалби се указује и да је из одбране окривљеног АА јасно да он не оспорава контакт са бомбом, да је јасно да је тај контакт трајао јако кратко, што, по мишљењу одбране, потврђује налаз ДНК по коме је окривљени само допринео настанку биолошког трага, што би свакако било потпуније да је заиста и био извршилац предметног кривичног дела и бомбу држао дуже, те би се

евентуално, према ставу одбране, могло радити о кривичном делу из члана 348 став 1 Кривичног законика. Из наведених разлога, разлози о одлучним чињеницама у погледу овог дела одлуке су нејасни и противречни, а чињенично стање погрешно и непотпуно утврђено. У погледу инкриминисаних радњи везаних за догађај описан у изреци на дан 27.11.2020. године, понавља тезу из завршне речи, да се у конкретном случају ради о тзв. привидном реалном стицају, с обзиром на то да из одбране окривљеног произлази да је његова главна и једина намера била да за новчану накнаду нанесе лаку телесну повреду оштећеном ВВ, пуцањем са леђа у ноге, те да је оружје - пиштољ неутврђене марке, тога дана узео и носио једино у циљу извршења основног дела из члана 122 став 2 Кривичног законика, да би га након извршења дела кривичног дела одбацио, те је, према ставу браниоца, јасно да је ношење предметног пиштоља било само пролазно и свакако незаобилазна фаза у извршењу основног кривичног дела - наношењу лаке телесне повреде, те је стога окривљеног АА требало огласити кривим једино за кривично дело из члана 122 став 2 Кривичног законика.

Апелациони суд у Београду је анализирао изнете жалбене наводе, али је закључио да су исти неосновани.

Наиме, узимајући у обзир чињеницу, коју је вештак утврдио, да од средње адолесценције окривљени повремено узима марихуану ради смањења напетости, да је и критичном приликом био напет због догађаја од 27.11.2020. године и да се ради о мањој количини опојне дроге канабис – марихуане – за сопствену употребу, правилан је закључак првостепеног суда да је окривљени АА критичном приликом неовлашћено држао укупно 48,72 грама осушених делова биљке канабис за сопствену употребу. Притом је имао у виду и ценио да је у стану у коме је окривљени непријављено боравио пронађена наведена количина опојне дроге марихуане у 58 пакетића, али је прихватио његову одбрану да је опојну дрогу купио тако упаковану, односно да је добио два паковања од по 50 грама марихуане коју је пре претресања од стране полиције већ конзумирао и да је једно паковање било јединствено, а друго било у виду пакетића, те да је он прво трошио марихуану из овог јединственог паковања, будући да није демантована ниједним изведеним доказом.

Чињеница на коју јавни тужилац посебно указује у жалби - да је потребно ценити да је пронађена опојна дрога била упакована у 58 пакетића, није довољна за другачије закључивање јер, у складу са одредбама члана 16 став 4 ЗКП, суд може пресуду засновати само на чињеницама у чију извесност је уверен, док ће сумњу у погледу чињеница од којих зависи постојање обележја кривичног дела које се ставља на терет оптужним актом, решити у корист окривљеног.

Затим, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Цвејића, оспорава и утврђење првостепеног суда да је окривљени дана 19.11.2020. године у ..., извршио кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 2 Кривичног законика.

Наиме, побијана пресуда је и у овом делу резултат свеобухватне анализе како одбране окривљеног АА, тако и исказа оштећених ГГ и ДД, те осталих испитаних сведока - ЂЂ, ЕЕ и ББ, као и материјалних доказа изведених током поступка, а првостепени суд је у потпуности расветлио чињенице које су биле предмет доказивања и у свему потпуно и правилно утврдио чињенично стање.

Наиме, утврђујући чињеницу ко је предметну бомбу донео до породичне куће оштећеног ГГ, исту активирао извлачењем осигурача и бацио у двориште породичне куће, првостепени суд је пре свега ценио налаз и мишљење Биолошког факултета у Београду број протокола 20-647 од 25.12.2020. године, налаз и мишљење Биолошког факултета у Београду број протокола 21-057 од 09.02.2021. године, те исказ представника Биолошког факултета у Београду др Милице Кецаковић Марковић, одакле произлази да је извршено ДНК вештачење биолошких трагова изузетих са вертикалног сегмента кашике ручне бомбе са ознаком 8112 (узорак 20-647-1) и хоризонталног сегмента кашике ручне бомбе са ознаком 8112 (узорак 20-647-2), да су ови биолошки трагови упоређивани са неспорним ДНК профилом окривљеног АА, те утврђено да се алели који одговарају алелима из неспорног ДНК профила окривљеног АА уочавају у ДНК профилу узорка који је формиран брисањем хоризонталног сегмента кашике ручне бомбе са ознаком 8112 и у вештачењу означен под бројем 20-647-2.

Првостепени суд је детаљно анализирао одбрану окривљеног којом је негирао извршење овог кривичног дела и пружио објашњење како је евентуално могуће да се његов биолошки траг нашао на делу бомбе која је дана 19.11.2020. године бачена у двориште породичне куће оштећеног ГГ, те јасно и аргументовано образложио зашто исту није прихватио, при чему је анализирао све нелогичности у његовом казивању, а у прилог становишту да дата објашњења нису убедљива нити логична, а посебно навод окривљеног да се бомба, коју је само једном приликом додао одређеној особи, налазила умотана у фолију када ју је извадио из касете у возилу, с обзиром на то да је његов биолошки траг пронађен на узорку формираном брисањем хоризонталног сегмента кашике ручне бомбе, што, и по налажењу другостепеног суда, указује да је окривљени имао директан контакт са наведеном бомбом, а не док је она, према његовим тврдњама, наводно била ”обмотана фолијом.”

Супротно наводима жалбе браниоца, првостепени суд правилно није прихватио исказ сведока ББ који је навео да му је познато ко је бомбу бацио по опису лица који му је рекао комшија који је рекао да је то лице и више растом и мршавије од овде окривљеног. Првостепени суд је детаљно и аргументовано образложио због чега је наводе овог сведока у потпуности оценио као неистините, ценећи их притом и у повезаности са налазом и мишљењем Биолошког факултета, те чињеницом да је биолошки траг окривљеног АА пронађен на делу ручне бомбе која је била бачена у двориште породичне куће оштећених ГГ и ДД.

Првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да су се у

радњама окривљеног АА, ближе описаним у изреци првостепене пресуде, стекла сва објективна и субјективна обележја бића кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 2 Кривичног законика у стицају са кривичним делом изазивање опште опасности из члана 278 став 1 Кривичног законика, везано за догађај од 19.11.2020. године, сва законска обележја бића кривичног дела лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика у стицају са кривичним делом недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, везано за догађај од 27.11.2020. године и сва законска обележја бића кривичног дела недозвољено држање опојних дрога из члана 246а став 1 Кривичног законика, за која га је и огласио кривим, што жалбеним наводима јавног тужиоца и жалбом браниоца да су кривичноправне радње у погледу догађаја од 27.11.2020. године обухваћене привидним реалним стицајем, није доведено у сумњу.

Испитујући побијану пресуду у погледу одлуке о казни, а поводом жалби јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду и браниоца окривљеног АА, адвоката Александра Цвејића, у складу са одредбама члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно утврдио све околности из члана 54 Кривичног законика које су од утицаја да кривична санкција буде правилно изабрана и њена висина правилно одмерена. Међутим, по налажењу Апелационог суда у Београду, основано је жалбом јавног тужиоца указано да је олакшавајућим околностима које је утврдио на страни окривљеног – да се коректно држао пред судом, да је признао извршење кривичног дела из члана 122 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика и кривичног дела из члана 348 став 4 у вези са ставом 1 Кривичног законика, извршено дана 27.11.2020. године, као и чињенично признање догађаја од 15.12.2020. године, првостепени суд дао пренаглашен значај, а да отежавајућој околности – ранијој вишеструкој осуђиваности окривљеног, између осталог и због извршења истоврсних кривичних дела, није дао адекватан значај, а што је за последицу имало да су, како претходно утврђене појединачне казне затвора, тако и јединствена казна затвора на коју је осуђен првостепеном пресудом, неадекватно одмерене.

Стога је Апелациони суд у Београду делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, побијану пресуду преиначио само у погледу одлуке о казни, тако што је окривљеном АА за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 Кривичног законика, извршено 19.11.2020. године, претходно утврдио појединачну казну затвора у трајању од три године, за кривично дело изазивање опште опасности из члана 278 став 1 Кривичног законика, казну затвора у трајању од две године и новчану казну у износу од 10.000,00 динара, за кривично дело лака телесна повреда из члана 122 став 2 у вези са ставом 1 Кривичног законика, казну затвора у трајању од две године, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, извршено 27.11.2020. године, казну затвора у трајању од две године и шест месеци и за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1

Кривичног законика, казну затвора у трајању од осам месеци, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од девет година, у коју му се, на основу одредбе члана 63 Кривичног законика, урачунава време које проводи у притвору почев од 15.12.2020. године, па надаље, до упућивања у завод за извршење кривичних санкција и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од три месеца од дана правноснажности пресуде, с тим да ако окривљени не плати новчану казну у одређеном року, иста ће бити замењена казном затвора, тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Овако одмерене казне, како појединачне, тако и јединствена, сразмерне су тежини извршених кривичних дела и степену кривице окривљеног АА, те самим тим нужне ради постизања сврхе кажњавања из члана 42 Кривичног законика у у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 Кривичног законика.

У складу са наведеним разлозима, Апелациони суд у Београду је, на основу одредбе члана 459 став 1 и 457 ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-виши саветник
Гордана Ивковић с.р.

Председник већа-судија
Душанка Ђорђевић с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић